ще да се разправи тая работа часъ по-напрѣдъ, не можахъ да ~~представя~~ внесѣ ~~въ~~ моето дѣло на разглеждание прѣдъ тая сесия, и бѣхъ принуденъ да го отложа за бѣдущата сесия. Но Върховната Сѣдебна Палата побърза да ме осѣди, като ми прѣдостави право да обжалувамъ тая прѣсѣда прѣдъ Върховния касационенъ сѣдъ. И сега внесѣ азъ прѣдставямъ прѣдъ Върховния сѣдъ оправданията си по тая прѣсѣда и ако той се вирда компетентенъ нека рѣши това сторно дѣло между мене и Върховната сѣдебна Палата.

Първо ще забѣлѣжа че закономъ да се недаватъ внешни пари на тия отъ депутатитѣ, които сѣ отъ мѣстото дѣто Н. Съ-брание засѣдава, очевидно бѣ непримѣнимъ ~~[illegible]~~ на мѣсто извънредно по-мерение, което като особено, изисквание и особно разрѣшение отъ Събрание то. Въ начало ~~[illegible]~~ както нѣколко врѣме по-настоятъ, азъ не бѣхъ и помислихъ да сѣмъ Софийски житель; но защото самъ азъ не искахъ да прѣдрѣша това, заради туй сѣ и Затинкитѣ ми така непрѣдвѣдъ мене, а отъ това и произхожда видимото разногласие между мене и В. Сѣдебна Палата, нѣкито става явно на долу отъ изложението ми.

Истинно е че на ~~14~~ Августъ ~~май~~ 1880, азъ сѣмъ земъ 100 лв. и сѣмъ далъ расписка че сѣмъ земъ за разни дребоски по поддѣржанѣтѣ на Събранието.

На 21 Май тая ще година азъ сѣмъ истегилъ 800 лева.

На 4 Юний тая ще година земъ сѣмъ 295 лева за които сѣмъ далъ расписка че сѣ за нуждитѣ по Събранието.

За първата и третята расписка азъ имахъ оправдателни документи, които сѣмъ ги далъ и Замр сѣмъ ги далъ; но во врѣме на ~~Първото~~ горението на 1881 и прѣнасянѣ-то ми въ Пловдивъ и обратно, тѣ ми расписки, съ други още частни Затини ~~проти~~ селдуцѣ ~~[illegible]~~ изгорѣха. Не вѣрвамъ ~~да сѣ~~ още да сѣ сѣвѣрнали пропаднали тѣ вѣрдъ е въ злочесто ръце и затурени ~~[illegible]~~ въ между много-то ми книги и писѣ откадѣ завръщи и могъ би случайно нѣкога да и намѣрѣ-ръце, но както сѣмъ ги търсилъ до се-